Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40239
Copyright: Melk, Benediktinerstift

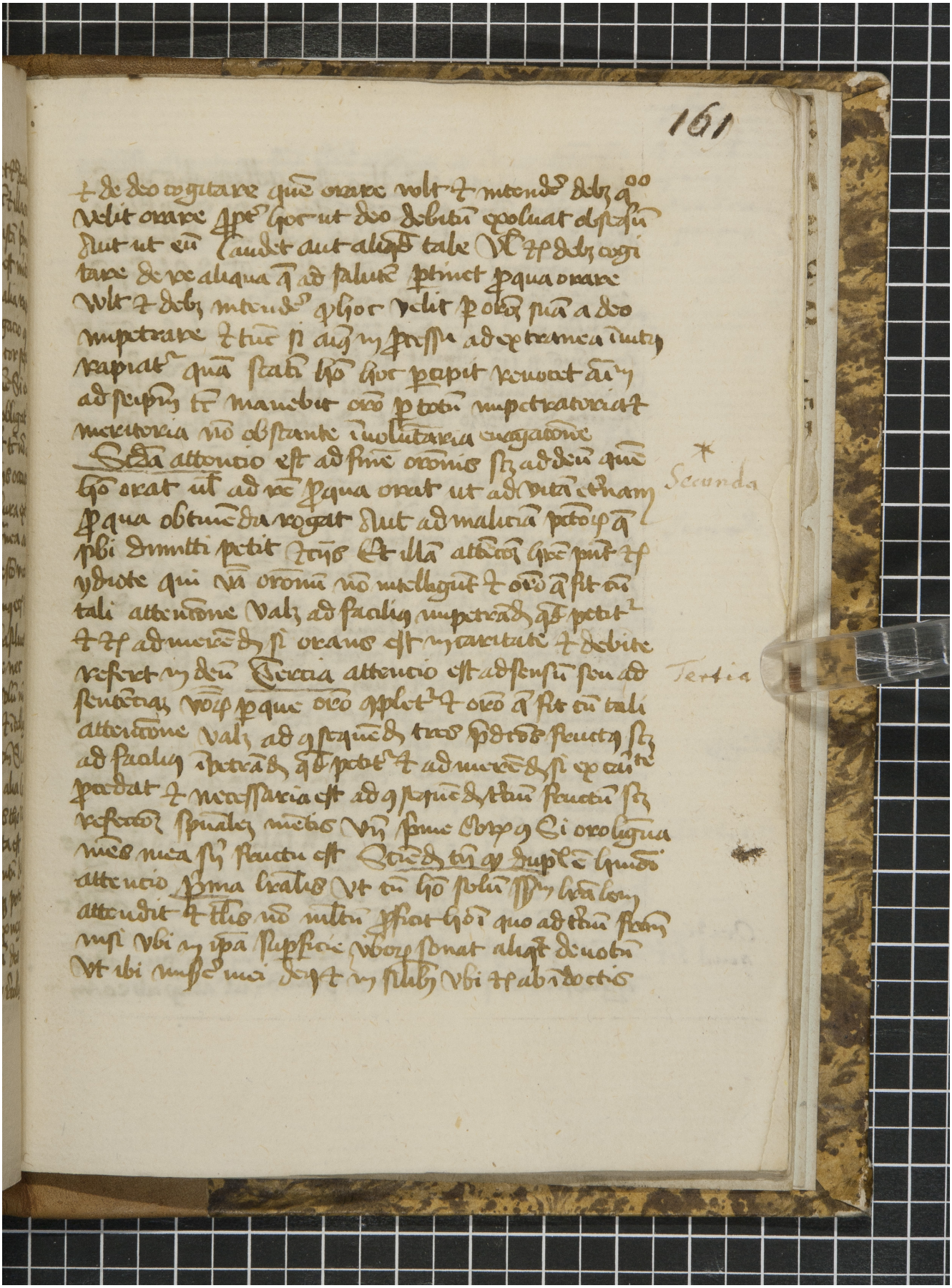

161

et de deo cogitare quae orare volit et mentem debet ad
velit orare ipse cor ut deo debitum exhibeat obsequium
dum ut eum audit aut aliquid tale Vel si debet cogi
tare de re aliqua quae ad salutem pertinet pro qua orare
vult et debet mentem cor velit pro ea sua a deo
impetrare et tunc si aliquis pressus adversitatem inter
rapiat quam statim ego cor paupis revocat animum
ad respectum tui numinis ideo pro eum impetrabitur
meritoria non obstante involuntaria cogitatione
Secunda attentio est ad finem orationis scilicet ad deum quem
ego orat ut ad res pro quibus orat ut ad vitam etiam
pro qua obtinenda rogat dum ad malitiam petitionis quae
sibi dimitti petit Et illa attentio cor puri et
videntis qui in oratione non murmurat et ideo a sit cum
tali attentione valet ad facilius impetrandum quod petit
et si admittendum si oratio est in caritate et debite
referat in deum Tertia attentio est ad sensum seu ad
sententiam verborum quae ore profert et ideo a sit cum tali
attentione valet ad quinque dum verba pedibus structa scilicet
ad facilius impetrandum quod petit et admittendum si ea cum
pondere et necessaria est ad quinque dictum structum scilicet
referendo spiritualiter mentis vim sonus cordis Si oratio lingua
mea mea sit structa est Quinque tui quidem duplex quinque
attentio prima litteralis Vt cum ego solum spiritualem
attendit et illis non intentus efficiat ego quo ad illum sensum
nisi ubi ex ipsa suppositione verborum sonat aliquid de notis
Vt ubi musice mea dicit in psalmis ubi et ab indoctis

Secunda

Tertia